

dighed til Anvendelse til overordentlige Statstilskud til Arbejdsløsheds-kasser, som ikke vil kunne komme igennem uden at faa Andel i et saadant Beløb. Tilskuddet skulde ydes efter Indstilling i hvert enkelt Tilfælde af Arbejdsløshedsnævnet. Endelig foreslaas det for at fremme Organisation af nye Arbejdsløsheds-kasser, da det maa anses for at være den bedste Maade at yde Hjælp igennem saadanne Organisationer, at Indenrigsministeren efter Indstilling af Nævnet skal kunne tilstaa Statstilskud til Dannelse af Reservefond. Naar Kasserne skal kunne virke straks, vil de, naar Bestemmelsen om Ventetiden forsvinder, ikke kunne træde i Kraft, naar der ingen Reservefond er. En saadan maa tilvejebringes, og derfor foreslaas det, at Staten skal træde til og skaffe den fornødne Reservefond, afpasset efter Lovens almindelige Regler, men saaledes, at kun Halvdelen af denne vil være at give som Tilskud til Kassen. Den anden Halvdel skal efterhaanden i Løbet af 10 Aar tilbagebetales af det aarlige Statstilskud. Halvdelen af Reservefonden bliver altsaa et overordentligt Tilskud i Anledning af Forholdene.

Inden jeg forlader dette første Afsnit i Lovforslaget, skal jeg blot nævne, at naar Ønskeligheden af at oprette nye Arbejdsløsheds-kasser for Fag, som hidtil har savnet dem, understøttes i Lovforslagets § 5, har blandt andet Forholdene i Musikerfaget været Anledning hertil. En ikke ubetydelig Arbejdsløshed og deraf følgende Nød har ramt Musikerne paa Grund af, at deres særlige Bestilling under Hensyn til alle de Forhold, som ærede Medlemmer kender, er blevet betydeligt indskrænket. Musikerne savnede en Arbejdsløsheds-kasse. Der var tidligere gjort mange Forsøg paa at tilvejebringe en saadan, men de særlige Forhold blandt Musikerne — betydelige Solister, betydelige Kunstnere og almindelige Musikere virker jo Side om Side — har gjort det vanskeligt at tilvejebringe en Arbejdsløsheds-kasse. Ved Samtaler med Musikernes energiske Formand kom man ind paa den Tanke, at man fra Statens Side nu burde søge at tilskynde til Oprettelse af denne Arbejdsløsheds-kasse, og da det er klart, at den maatte være dannet, for at de Bestemmelser, som her gives, kunde virke til Hjælp for Musikerne, var ogsaa Musikernes Ledelse rede til at forsøge en saadan Kasses Dannelse. Deres vanskelige økonomiske Forhold gjorde det imidlertid umuligt for dem at tilvejebringe

den fornødne Konference, hvis ikke et vist Pengebeløb blev stillet til deres Raadighed, og ved Forhandling med Tingenes Finansudvalg er der da blevet ydet dem et Beløb af 3,500 Kr. til Afholdelse af en saadan Landskonference til Oprettelse af en Arbejdsløsheds-kasse. Konferencen fandt Sted, uden at der blev truffet endelig Afgørelse, men senere er der tilgaaet mig Meddelelse om, at Beslutninger ude i Lokalforeninger er blevet fattet i et saadant Omfang, at Musikerne nu vil faa en Arbejdsløsheds-kasse og altsaa vil være i Stand til i den resterende Tid at yde Hjælp til trængende i deres Fag, saafremt da dette Lovforslag bliver vedtaget.

Endelig skal jeg nævne, at Sømændenes og Søfyrbødernes faglige Forhold er af en saadan Art, at der ikke her kan være Tale om Oprettelse af Arbejdsløsheds-kasser. Søfolkene tager deres Hyre en vis Tid, og derefter vil de ofte ikke have Lejlighed til det, men paa en saadan Maade, at en egentlig Arbejdsløshed ikke kan siges at foreligge, og en Arbejdsløsheds-kasse har derfor aldrig kunnet oprettes for Sømændene og Søfyrbøderne. I Aar opstod der imidlertid paa Grund af de overordentlige Forhold i Februar og Marts en stor Arbejdsløshed, idet Skibsfarten standsede. Uden eget Ønske blev Sømændene og Søfyrbøderne nødt til at gaa uden Arbejde, og de to Organisationer traadte da hjælpende til overfor deres Medlemmer, idet de uden at have nogen Arbejdsløsheds-kasse ydede dem Arbejdsløshedsunderstøttelse af deres Kassers Formue. Denne Formue blev opbrugt til dette Formaal, hvortil den ikke var samlet, og efter Forhandling med de to Foreningers Ledere henvendte jeg mig derfor til Rigsdagens to Finansudvalg og forelagde dem et Forslag om, at Staten skulde yde Sømændene og Søfyrbøderne en Understøttelse i Form af et Tilskud til deres Kasse, der skulde sætte dem i Stand til at have afholdt deres Understøttelse uden Tab for deres Kassers andre Formaal. Det drejer sig om et Beløb paa 125,000 Kr., som, efter at Finansudvalgene havde givet Tilslutning dertil, er blevet udbetalt de to Forbund. Ikke mindst under Hensyn til, at Sømændene og Søfyrbøderne er den eneste Arbejderklasse i vort Land, som under disse ulykkelige Forhold har sat Livet ind for at holde Landets økonomiske Liv oppe, men ogsaa under Hensyn overhovedet til alle de overordentlige Forhold har man